

Lecția 9. Adjectivele

Adjectivul este partea de vorbire care exprimă o însușire. Se acord în gen, nr. și caz cu substantivul pe care îl însoțește.

Adj. cu trei terminații se declină conform modelului de mai jos.

ἀγαθός, -ή, -όν, bun

Singular

	M.	F.	N.
N.	ἀγαθός	ἀγαθή	ἀγαθόν
G.	ἀγαθοῦ	ἀγαθῆς	ἀγαθοῦ
D.	ἀγαθῷ	ἀγαθῇ	ἀγαθῷ
A.	ἀγαθόν	ἀγαθήν	ἀγαθόν
V.	ἀγαθέ	ἀγαθή	ἀγαθόν

Plural

	M.	F.	N.
N.V.	ἀγαθοί	ἀγαθαί	ἀγαθά
G.	ἀγαθῶν	ἀγαθῶν	ἀγαθῶν
D.	ἀγαθοῖς	ἀγαθαῖς	ἀγαθοῖς
A.	ἀγαθούς	ἀγαθάς	ἀγαθά

Valorile adjectivului

(a) atributivă

Adjectivul poate avea funcția de atribut, când determină un substantiv. Adjectivul poate sta fie înaintea substantivului (1), fie după substantiv (2).

(1) ὁ **ἀγαθός** ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ ἐκβάλλει ἀγαθά.

Bunul om din buna comoară scoate lucruri bune

(2) Ἐγώ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ **καλός**. (Ioan 10:11)

Eu sunt păstorul cel bun

(b) predicativă

Adjectivul poate forma predicatul, având funcția sintactică de nume predicativ.

Verbul copulativ („a fi”) poate fi subînțeles, ca în exemplul de mai jos. Când autorul pune accent pe numele predicativ, din rațiuni retorice, acesta apare înaintea subiectului.

πιστός ὁ θεός (1 Cor. 1:9).

Credincios [este] Dumnezeu.

(c) substantivală

Ca și în limba română, adjectivul poate fi folosit separat. Prin schimbarea valorii gramaticale, el devine substantiv.

ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ **πονηροῦ**. (Mat. 6:13)

Izbăvește-ne de Cel Rău.

Vocabular

ἀγαθός, -ή, -όν – *bun, folositor*

ἀγαπητός, -ή, -όν (adj. verbal < ἀγαπάω, fixat ca adj.) – *preaiubit*

αἰώνιος, -ον – (< αἰών) *veșnic, etern*; ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (Rom. 6:23)

ἀλλήλων – *unii altora* (Genitivul pronumelui de reciprocitate); D. ἀλλήλοις; Ac. ἀλλήλους;
Ἄλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε „Purtați-vă poverile unii altora” (Gal. 6:2).

ἀπεκρίθη – *a răspuns* (< ἀποκρίνομαι); καὶ ἀπεκρίθη αὐτῷ εἰς ἐκ τοῦ ὄχλου „Și i-a răspuns unul din mulțime” (Marcu 9:17)

δοῦλος, -ου, ὁ – *rob, sclav*; Τίς ἐστὶν ὁ πιστὸς δοῦλος; „Cine este robul credincios” (Mat. 24:45).

ἐάν – *dacă* (conjuncție urmată de modul subjonctiv). ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς; „Dacă îi iubiți pe cei ce vă iubesc” (Mat. 5:46).

ἐμός, -ή, -όν – *al meu* (adj. posesiv cu trei terminații); ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός „Cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu” (Ioan 14:24).

ἐντολή, -ῆς, ἡ (< ἐντέλλω); *poruncă*. διδάσκαλε, ποία ἐντολή μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; „Învățătorule, care poruncă din lege este mai mare?” (Mat. 22:36)

καθώς (adv.) – *precum*. Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ Ἡσαΐα τῷ προφήτῃ· „Precum stă scris în Isaia profetul” (Marcu 1:2).

κακός, ἡ, ὄν – *rău, ticălos*. ἐὰν δὲ εἶπη ὁ κακὸς δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· „Dacă va zice robul acela rău în inima lui” (Mat. 24:48).

μου (ἐμοῦ) – pers. pron., forma de G. al lui ἐγώ (eu). ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱὸν μου „Din Egipt l-am chemat pe Fiul Meu” (Mat. 2:15).

νεκρός, -ά, -όν – *mort* (adj. cu trei terminații). οὗτος ὁ υἱὸς μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν, „Acest fiul al meu era mort și a înviat” (Luca 15:24)

πιστός, -ή, -όν – *credincios* (adj. cu trei terminații). τίς ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος ὁ φρόνιμος, „Cine este ispravnicul credincios și chibzuit” (Luca 12:42).

πονηρός, -ά, -όν – *rău* (adj. cu 3 terminații) ὁ ὀφθαλμὸς σου πονηρὸς ἐστὶν ὅτι ἐγὼ ἀγαθὸς εἰμι; „Ochiul tău este rău fiindcă eu sunt bun?”

πρῶτος, -η, -ον – *primul, întâiul* (adj. ordinal). ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, „Primul om a fost din pământ, pământesc” (1 Cor. 15:47)

τρίτος, η, ον – *al treilea* (< τρεῖς, trei). Καὶ ὁ τρίτος ἄγγελος ἐσάλπισεν· „Și al treilea înger a trâmbițat” (Apoc. 8:10).